

forhøjelser) angivelig skulle være en billig-gørelse af nybyggeriet (ved støttekøb af obligationer og boligforbedring), er mindretallet af den opfattelse, at også direkte udlån fra grundejerfonden må have samme sigte. Derfor mindretallets forslag om en udlånsrente til 6,5 pct. ved fondens finanseringsbevillinger.

Mindretallet kan også i princippet støtte de afsnit, der indeholder konkret lejerbeskyttelse i kapitlerne I og II, og mener i øvrigt, at den del af lejerbeskyttelsen, som indeholdes i lovforslaget, langtfra vil være overflødiggjort ved den såkaldte normaliseringsperiodes udløb i 1975. Størstedelen af de nævnte bestemmelser må sikkert ved senere revision indarbejdes i den permanente lov om leje.

Afgørende for mindretallets almindelige holdning til lovforslaget om midlertidig regulering af boligforholdene er imidlertid, at kernepunkterne i denne lovgivning er de generelle forhøjelser af huslejen efter den gennemførte vurdering, hvis grundlag socialistisk folkeparti allerede tidligere har stemt imod i folketinget. Vor modstand mod denne form for „huslejeudligning“ skærpes selvfølgelig yderligere ved den kendsgerning, at hele provenuet ved de næste 8 års lejestigning uden forbehold tildeles grundejerne. Dette vil uden tvivl være en ny og samfundsskadelig impuls til oppustning af ejendomspriserne og samtidig øge risikoen for stigende belåning i de ældre ejendomme til uproduktive og lidet kontrollerede formål. Dette er i modstrid med samfundsmæssige interesser og kan føre til skærpelse af den i forvejen kroniske krise i realkrediten, der i urimelig grad i forvejen fordyrer nybyggeriets finansiering. Alene af de nævnte årsager må mindretallet på socialistisk folkepartis vegne anbefale, at man ved 3. behandling stemmer imod dette lovforslag.

Mindretallet må specielt understrege, at generelle forhøjelser af huslejen i ejendomme, opført før år 1900, vil være i skærende modstrid selv med klare bestemmelser i lov om lejevurdering (§ 3, stk. 3). Sådanne almindelige husleje-forhøjelser i den ældre boligmasse vil — når de også kommer til at omfatte ejendomme af tvivlsom kvalitet i saneringskvarterer (i hovedstaden alene omkring 78.000 lejligheder, hvoraf 36.600 er kondemnerede) — uvægerlig medføre ny

himmelflugt i ejendomspriserne med store lånemuligheder, hvis ikke modforholdsregler tages omgående. Det må understreges, at en sådan udvikling uvægerligt også vil medføre en yderst betænkelig forøgelse af de offentlige udgifter i tilfælde af ekspropriation og nedrivning under en nødvendig og fremskyndet saneringsproces, der er blevet sat på dagsordenen gennem en betænkning af folketingets boligudvalg fra forrige år og gennem regeringens bebudede projekter.

Ændringsforslag

til

I. forslag til lov om leje.

Af et *mindretal* (Kai Moltke og Kamp):

Til § 43.

I stk. 1 udgår i 3.-4. linje ordene „eller der sker en forøgelse af de ejendommen påhvilende skatter,“; i 8.-9. linje ordene „eller skatteforhøjelsen“ og i 10. linje ordene „eller skatten“.

II. forslag til lov om midlertidig regulering af boligforholdene.

Af et *mindretal* (Kai Moltke og Kamp):

Til § 1.

1) Stk. 2 affattes således:

„Stk. 2. I kommuner, hvor reglerne i kapitel II ikke gælder, og hvor det kan dokumenteres, at der findes en passende boligreserve i form af ledige ældre og nyere lejligheder, kan kommunalbestyrelsen bestemme, at heller ikke reglerne i kapitel I skal finde anvendelse. I tilfælde af lokale klager i retning af, at nævnte forudsætninger ikke er til stede, ligger den endelige kontrolmyndighed og afgørelse hos boligministeren.“

Af *boligministeren*, tiltrådt af *udvalget*:

Til § 8.

2) Efter stk. 4 indsættes som nyt stykke:

„Stk. 5. Ved gennemførelse af leje-forhøjelser kan forudbetalt leje ikke forlanges reguleret, dersom forudbetalingen ifølge leje-